



ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2026/252

z dnia 2 lutego 2026 r.

**zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do uboju z konieczności zwierząt gospodarskich kopytnych poza rzeźnią**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1 akapit drugi lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 ustanowiono szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego, odnoszące się do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze. W szczególności w sekcji I rozdział VI załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 ustanowiono wymogi dotyczące stosowania do celów spożycia przez ludzi mięsa zwierząt gospodarskich kopytnych, które poddano ubojowi z konieczności poza rzeźnią. Sekcja I rozdział VI pkt 1 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 zawiera wymóg, zgodnie z którym ubojowi z konieczności można poddać jedynie zwierzęta zdrowe pod wszystkimi innymi względami, które uległy wypadkowi uniemożliwiającemu ich transport do rzeźni z przyczyn podyktowanych dobrostanem zwierząt.
- (2) Doświadczenia zdobyte przez Komisję wykazały, że niektóre właściwe organy państw członkowskich interpretują te wymogi w sposób bardziej rygorystyczny niż inne, co powoduje niejednolite wdrażanie tych wymogów w Unii. W szczególności w przepisach Unii nie zdefiniowano ani nie opisano pojęć „zwierzę zdrowe pod wszystkimi innymi względami” i „wypadek”, co prowadzi do problematycznej różnicy w interpretacji przez państwa członkowskie. Na przykład państwa członkowskie stosujące rygorystyczne podejście interpretują „zwierzęta zdrowe pod wszystkimi innymi względami” jako zwierzęta, które nie cierpią na chorobę zakaźną, co uniemożliwia ubój z konieczności w przypadku wystąpienia chorób metabolicznych, takich jak hipokalcemia, albo państwa te interpretują „wypadek” wyłącznie jako wypadek o charakterze fizycznym (np. złamanie nogi). Inne państwa członkowskie stosują szerszą interpretację i uznają, że wszelkie incydenty, które nie powodują ryzyka dla zdrowia publicznego z powodu mięsa, umożliwiają dopuszczenie do uboju z konieczności i skutkują wykorzystaniem mięsa do spożycia przez ludzi. Należy zatem zmienić sekcję I rozdział VI załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, aby zapewnić zharmonizowane stosowanie mięsa z uboju z konieczności przeznaczonego do spożycia przez ludzi, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów w zakresie bezpieczeństwa żywności.
- (3) Ponadto w rozdziale I załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005⁽²⁾ ustanowiono przepisy techniczne dotyczące zdolności zwierząt do transportu oraz, w niektórych przypadkach, zakazano transportu żywych zwierząt gospodarskich kopytnych do rzeźni. W przypadkach, w których przepisy dotyczące uboju z konieczności określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 nie zezwalają na wykorzystanie mięsa, jedynym sposobem uniknięcia cierpienia podczas transportu jest uśmiercenie zwierzęcia, np. poprzez uśmiercenie bez spełnienia wymogów określonych w sekcji I rozdział IV załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Skutkuje to sklasyfikowaniem takiego mięsa jako niezdatnego do spożycia przez ludzi, chociaż może ono nie stanowić ryzyka dla zdrowia publicznego. Powoduje to niepotrzebne straty ekonomiczne i prowadzi do marnotrawstwa, podczas gdy mięso zwierzęcia może nie stanowić ryzyka dla zdrowia publicznego. W przypadku gdy takie mięso pod każdym innym względem nadaje się do spożycia przez ludzi, dostosowanie warunków dotyczących możliwości wykorzystania mięsa zwierząt poddanych ubojowi z konieczności do warunków zakazujących transportu zwierząt w rozdziale I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005 jest zgodne z celami rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/853/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1/oj>).

- (4) W art. 43 i 45 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 ⁽³⁾ określono środki, które należy wprowadzić w przypadku niezgodności z niektórymi wymogami dotyczącymi żywych zwierząt i świeżego mięsa. Zgodność z tymi wymogami gwarantuje, że mięso jest zdatne do spożycia przez ludzi, również w przypadku zwierząt poddanych ubojowi z konieczności. Badanie przedubojowe, zdefiniowane w art. 17 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ⁽⁴⁾, należy przeprowadzić przed ubojem i wskazuje ono, czy żywe zwierzęta i świeże mięso mogą spełniać wspomniane wymogi.
- (5) Jeżeli transport zwierząt do rzeźni nie jest możliwy ze względu na dobrostan zwierząt, a wyniki badania przedubojowego zwierząt uznaje się za zadowalające, mięso takich zwierząt poddanych ubojowi z konieczności powinno zostać dopuszczone do spożycia przez ludzi pod pewnymi warunkami. Należy zatem odpowiednio zmienić sekcję I rozdział VI załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W sekcji I rozdział VI załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Zwierzę musi być niezdolne do transportu do rzeźni zgodnie z przepisami technicznymi dotyczącymi zdolności do transportu określonymi w rozdziale I pkt 2 załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 ^(*).
2. Urzędowy lekarz weterynarii musi przeprowadzić badanie przedubojowe zwierzęcia i sprawdzić w szczególności zgodność z wymogami dotyczącymi:
- a) żywych zwierząt, które mają zostać przyjęte do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, zgodnie z art. 43 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/627;
 - b) zdatności świeżego mięsa do spożycia przez ludzi zgodnie z art. 45 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/627, jeżeli jest to możliwe do weryfikacji w drodze badania przedubojowego.

^(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1/oj>).”

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiające jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz.U. L 131 z 17.5.2019, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/627/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lutego 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN